

✽ ג' ד' ה' ✽ סימן קריאה למנחת שבת ושני וחמישי

לג א וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את-בני ישראל לפני מותו: ודא ברכתא. דברוך משה. נביא דיי ית בני ישראל. קדם מותיה; ב ויאמר יהוה מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת קדש מימינו אשדת (קרי אש דת) למו: ואמר. יי. מסיני אתגלי וזיהור יקריה משעיר אתחזי לנא. אתגלי בגבורתיה על טורא דפארן. ועמיה רבות קדישין. כתב ימיניה. מגו אישתא אורייתא יתב לנא; ג אף חבב עמים כל-קדשיו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך: אף חביבונן לשבטיא. כל קדישוהי בית ישראל בגבורא אפיק ממצרים. ואנון מדברין תחות ענך. נטלין על מימרך; ד תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב: אורייתא יתב לנא משה. מסרה ירותא לבנשת יעקב; ה ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל: והוה בישרא מלכא. באתפנשות רישי עמא. פתדא שבטיא דישרא; ו יחי ראובן ואל-ימת ויהי מתיו מספר: יחי ראובן פתי עמא ומותא תננא לא ימות. ויקבלון בנהי אחסנתהון במננהון; ס וזאת ליהודה ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל-עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריו תהיה: ודא ליהודה ואמר. קביל יי עלותיה דיהודה במפקיה לקרבא. ולעמיה תתיבניה בשלם. ידוהי

יעבדן ליה פורענותא משנאוהי. וסעיד מבעיל דבבא הוי ליה; פ ✽

ב בסת"י (שנו) ח וללוי אמר תמיד ואוריד לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על-מי מריבה: וללוי אמר. תומיא ואוריא אבישתא לגבר דאשתכח חסיד קדמך. דנסיתהי בנסיתא והוה שלים. פחנתהי על מי מצותא ואשתכח מהימן; ט האמר לאביו ולאמו לא ראיתו ואת-אחיו לא הכיר ואת-בנו (קרי בניו) לא ידע פי שמרו אמרתך ובריתך ינצרו: דעל אבוהי ועל אמיה לא רחיס כד חבו מן דינא. ואפי אחוהי ובנוהי לא נסיב. ארי נטרו מסרת מימרך. וקימד לא אשניאו; י יורו משפטיד ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על-מזבחך: כשרין אלין דילפון דינד ליעקב. ואוריתך לישראל. ישוון קטרת בוסמין קדמך. וגמיר לרעוא על מדבחך; יא ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן-יקומון: בריך יי נכסוהי. וקורבן ידוהי קביל ברעוא. תבר חרצא דשנאוהי. ודבעלי דבבוהי דלא יקומון; ס יב לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל-היום ובין בתפיו שכן: לבנימן אמר. רחימא דיי.

ישרי לרוחצן עלוהי. יהי מגן עלוהי כל יומא. ובארעיה תשרי שכנתא; ס ✽

ג' בסת"י (שלישי) יג וּלְיוֹסֵף אָמַר מְבֹרַכַת יְהוָה אֲרֶצוֹ מִמֶּגֶד שָׁמַיִם מְטֹל
 וּמִתְהוֹם רִבְצַת תַּחַת: וְלְיוֹסֵף אָמַר. מְבֹרַכָא מִן קָדָם יי ארעיה. עבדא מגדנין מטלא דשמאי
 מלעילא. ומבועי עינו ותהומין. דנגדין ממעמקי ארעא מלרע; יד וּמִמֶּגֶד תְּבוֹאוֹת שָׁמֶשׁ
 וּמִמֶּגֶד גְּרֵשׁ יְרֵחִים: עבדא מגדנין ועללן מיבול שמשא. עבדא מגדנין מריש ירח בירת;
 טו וּמִרְאֵשׁ הַרְרֵי־קָדָם וּמִמֶּגֶד גְּבְעוֹת עוֹלָם: ומריש טוריא בפיריא. ומטוב רמן דלא
 פסקון; טז וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמִלְאָה וּרְצוֹן שְׁכָנֵי סִנְיָה תְּבוֹאוֹתָהּ לְרֵאשׁ יוֹסֵף
 וּלְקִדְקֹד נְזִיר אֶחָיו: ומטוב. ארעא ומלאה. רעי ליה דשכינתיה בשמיא ועל משה אתגלי
 באסנא. ייתין כל אלין לרישא דיוסף. גוברא פרישא דאחוהי; יז בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הֲדָר לוֹ וְקִרְנֵי
 רֵאשׁ קִרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יִנְגַח יַחְדָּו אֶפְסֵי־אֶרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אֶלְפֵי
 מְנַשֶּׁה: רבא דבנוהי זינא ליה. וגבורן אתעבידא ליה מן קדם דתוקפא ורומא דיליה. בגבורתיה.

עממאי. יקטיל כחדא עד סיפי ארעא. ואנון רבותא דבית אפרים. ואנון לפיא דבית מנשה; ס
 ד' בסת"י (רביעי) יח וְלִזְבוּלֹן אָמַר שְׁמַח זְבוּלֹן בְּצֵאתְךָ וְיִשְׁשַׁכֶּר בְּאַהֲלֶיךָ:
 ולזבולון אמר. חדי זבולון במפקד לאגחא קרבא על פעלי דבבך. ויששכר במהכך למעבד זמני
 מועדיא בירושלם; יט עַמִּים הֲרֵי־יִקְרְאוּ שֵׁם יִזְבְּחוּ וּזְבַח־יְצַדֵּק כִּי שִׁפַּע יָמִים
 יִינְקוּ וּשְׁפָנֵי טְמוּנֵי חוֹל: שבטיא דישרא לטור בית מקדשא יתפנשו. תמן יפסון נכסת
 קודשין לרעוא. ארי נכסי עממאי ייכלון. וסימן דמטמרן בחלא מתגלין (ס"א יתגלין) להון; ס ב וּלְגֹד
 אָמַר בְּרוּךְ מְרַחֵב גֹּד כְּלָבִיָּא שְׁכֵן וְטָרַף זְרוּעַ אַף־קִדְקֹד: ולגד אמר. בריך
 דאפתי לגד. בליתא שרי. ויקטיל (ס"א וקטיל) שלטונין עם מלכין; כא וַיֵּרָא רֵאשִׁית לֹא כִי־שֵׁם
 חֶלְקֵת מְחַקֵּק סָפוּן וַיֵּתֵא רֵאשִׁי עִם צִדְקַת יְהוָה עֲשֵׂה וּמְשַׁפְּטֵיו
 עִם־יִשְׂרָאֵל: ואתקבל בקדמיתא דיליה. ארי תמן. באחסנתיה משה ספרא רבא דישרא קביר.

הוא נפק ועל בריש עמא. זכון קדם יי עבד. ודינוהי עם ישראל; ס

(חמישי) כב וּלְדָן אָמַר דָּן גִּיּוֹר אַרְיָה יִזְנֹק מִן־הַבָּשָׂן: ולדן אמר. דן תקיף בגיור אריון.
 ארעיה שתיא מן נחליא דנגדין מן מתנון; כג וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שְׁבַע רְצוֹן וּמְלֵא
 בְּרִכַּת יְהוָה יָם וְדָרוֹם יִרְשָׁה: ולנפתלי אמר. נפתלי שבע רעוא. ומלי ברכן מן קדם יי.

מערב ים גניסר ודרומוהי יירת; ס

ה' בסת"י כד וּלְאֲשֶׁר אָמַר בְּרוּךְ מִבְּנֵי אֲשֶׁר יְהִי רְצוֹן אֲחִיו וְטָבַל בַּשָּׁמֶן רָגְלוֹ: וְלֹאֲשֶׁר אָמַר. בְּרִיךְ מִבְּרַכַּת בְּנֵי אֲשֶׁר. יְהִי רְעוּא לְאֲחוּהִי. וְיִתְרַבֵּא בְּתַפְנוּקֵי מַלְכֵינוּ; כה בְּרוּזֵל וּנְחֻשֶׁת מִנְעֻלָּךְ וּכְיִמִּיךָ דְבִאֲךָ: תִּקּוּף כְּבֻזָּלָא וְכִנְחָשָׂא בֵּית מוֹתְבָךְ. וּכְיוּמֵי עוֹלִימוֹתְךָ תוֹקֶפְךָ; כו אֵין כְּאֵל יִשְׂרוּן רַבֵּב שָׁמַיִם בְּעִזְרוֹךְ וּבְגִאּוֹתוֹ שְׁחָקִים: לִית לָהּ אֵלָא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. דְּשִׁכְנִיתִיה בְּשָׁמַיָא בְּסַעְדָךְ. וְתוֹקֶפִיה בְּשָׁמַיָא שְׁמַיָא:

(ו) (שש"י) כז מְעַנָּה אֱלֹהֵי קֹדֶם וּמִתַּחַת זִרְעַת עוֹלָם וַיִּגְרַשׁ מִפְּנֵיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשָּׁמַד: מְדוּר לָהּ דְּמִלְקַדְמִין. דְּבִמְיַמְרִיה אֲתַעֲבִיד עֲלֵמָא. וְתִרִיד מִן קַדְמָךְ. שְׁנֵאָה וְאָמַר שִׁינִי; כח וַיִּשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּדָד עֵין יַעֲקֹב אֶל-אֲרֶץ דְּגָן וְתִירוֹשׁ אֶף-שָׁמֶיּוֹ יַעֲרְפוּ טַל: וּשְׂרָא (ס"א וְיִשְׂרָאֵל) יִשְׂרָאֵל לְרוּחְצֵן בְּלַחוּדִיהוֹן כְּעֵין בְּרַכְתָּא דְּבְרִיכְנוּן יַעֲקֹב אַבּוּהוֹן. בְּאַרְעַ עֲבָדָא עֲבוּר וְחִמְרָא. אֶף שָׁמַיָא דְּעֵלְוִיהוֹן יִשְׁמְשׁוּנוּן בְּטַלָּא; כט אֲשֶׁרִיד יִשְׂרָאֵל מִי כְּמוֹד עִם נוֹשָׁע בִּיהוָה מִגֵּן עִזְרוֹךְ וְאֲשֶׁר-חָרַב גְּאוֹתְךָ וַיִּכְחָשׁוּ אֵיבֵיךָ לָךְ וְאִתָּהּ עַל-בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ: טוֹבֶךָ יִשְׂרָאֵל לִית דְּכוּתְךָ. עֲמָא דְּפוּרְקַנְיָה מִן קֹדֶם יי תִּקּוּף בְּסַעְדָךְ. וּדְמִן קַדְמוּהִי נִצְחֵן גְּבֻרָתְךָ. וַיִּתְכַּדְּבוּן שְׁנֵאֲךָ לָךְ. וְאִתְּ עַל פְּרַקַת צוּרֵי מַלְכִיהוֹן תִּדְרֹךְ; ס

(שביעי) לד א וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעַרְבַת מוֹאָב אֶל-הַר נֹבֹו רֹאשׁ הַפְּסִגָּה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיִּרְאֶהוּ יְהוָה אֶת-כָּל-הָאָרֶץ אֶת-הַגְּלֵעָד עַד-דָּן: וּסְלִיק מֹשֶׁה. מִמִּישְׂרָאֵל דְּמוֹאָב לְטוֹרָא דְּנַבּוֹ. רִישׁ רְמַתָּא. דְּעַל אֶפְרַיִם יְרֵחוֹ. וְאַחֲזִייה יי ית כָּל אַרְעָא. ית גַּלְעָד עַד דָּן; ב וְאִתְּ כָּל-נַפְתָּלִי וְאִתְּ-אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאִתְּ כָּל-אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיַּם הָאֲחֵרוֹן: וְיַת כָּל נַפְתָּלִי. וְיַת אַרְעַ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה. וְיַת כָּל אַרְעַ יְהוּדָה. עַד יִמָּא מַעַרְבָּאָה; ג וְאִתְּ-הַנֶּגֶב וְאִתְּ-הַכְּפָר בְּקַעַת יְרֵחוֹ עֵיר הַתְּמָרִים עַד-צֹעַר: וְיַת דְּרוֹמָא. וְיַת מִישְׂרָאֵל. בְּקַעַת יְרֵחוֹ. קְרִית דְּקַלְיָא עַד צוּעַר; ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ אֶתְנַנְנָה * הָרְאִיתִיךָ בְּעֵינַיִךְ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר: וְאָמַר יי לִיה. דָּא אַרְעָא דְּקַיִימִית. לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְמִימְרָא. לְבַנְךָ אֶתְנַנְנָה. אַחֲזִיתְךָ בְּעֵינַךְ. וְלִתְמַן לֹא תַעֲבֹר; ה וַיִּמַּת שֵׁם מֹשֶׁה עֶבֶד-יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל-פְּנֵי יְהוָה: וּמִית תַּמָּן. מֹשֶׁה עֲבָדָא דֵּין. בְּאַרְעָא דְּמוֹאָב. עַל מִימְרָא דֵּין:

ו ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו
עד היום הזה: וקבר יתיה בחלתא בארעא דמואב. לקביל בית פעור. ולא ידע אנטש ית
קבורתיה. עד יומא הדין; ז ומשה בן-מאה ועשרים שנה במתו לא-כהתה עינו
ולא-נס לחה: ומשה. בר מאה ועשרין. שנין פד מית. לא כהת עיניה ולא שנא זיו יקרא
דאפוהי; ח ויבכו בני ישראל את-משה בערבית מואב שלשים יום ויתמו
ימי בכי אבל משה: ובכו בני ישראל ית משה. במישריא דמואב תלתין יומין. ושליומו. יומי
בכיתא אבלא דמשה; ט ויהושע בן-נון מלא רוח חכמה פי-סמך משה
את-ידיו עליו וישמעו אליו בני-ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את-
משה: ויהושע בר נון. אתמלי רוח חכמה. ארי סמך משה. ית ידוהי עלוהי. וקבילו מניה בני ישראל
ועבדו. כמא דפקיד יי ית משה; י ולא-קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו
יהוה פנים אל-פנים: ולא קם נביא עוד. בישראל כמשה. דאתגלי ליה יי. אפינ באפינ;
יא לכל-האֹתות והמוֹפְתִים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים
לפרעה ולכל-עבדיו ולכל-ארצו: לכל אתיא ומופתיא. דשלחיה יי. למעבד בארעא
דמצרים. לפרעה ולכל עבדוהי ולכל ארעיה; יב ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול
אשר עשה משה לעיני כל-ישראל: ולכל ידא תקיפתא. ולכל חוונא רבא. דעבד
משה. לעיני כל ישראל;

מ"א פיסוקים גאואל סימן

סיכום הפיסוקים שלספר תשע מאות וחמישים וחמשה הנגן סימן

**סכום פיסוקי דספר דברים תשע מאות וחמשים וחמשה, הנ"ג סימן. וחציו ועשית
על פי הדבר אשר יגידו לך. ופרשיותיו י"א, אסרו ח"ג בעבתים סימן. וסדריו כ"ז,
יפיח אמונה יג"ד צדק סימן. ופרקיו ל"ד, אודה ה' בכל לבב סימן. מנין הפתוחות
ל"ד והסתומות קכ"ד, הכל קנ"ח פרשיות, וכסא כבוד ינחיל"ם סימן.**

סדרי תורה נ"ד, למען יזמרך כבוד ולא יד"ם סימן. מנין פרשיות הפתוחות של כל התורה ר"ק, יבא
דודי לגנו ויאכל פר"י מגדיו סימן. והסתומות שע"ט, או אסרה אסר על נפשה בשבע"ה סימן. נמצאו
מנין כל הפרשיות פתוחות וסתומות תרס"ט, לא תחס"ד כל בה סימן. סכום הפיסוקים של כל התורה
ה' אלפים תתמ"ה, ואור החמ"ה יהיה שבעתים סימן. וחציו וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את
האורים ואת התמים. מנין תיבות של כל התורה ע"ט אלפים ותתקע"ו, לשוני ע"ט סופ"ר מ'היר
יפי"ת מבני אדם סימן. מנין אותיות של כל התורה ד"ש אלפים ותת"ם, וסימנו ארצ"ה ב"ו ואכבדה
אמר ה' גדול יהי"ה כבוד הבי"ת הו"ה האחרון מן הראשון, שיבנה במהרה בימינו. אמן, כן
יהי רצון: